

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zoo liegen wij, en doen de waarheid niet. Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden.

I JOHANNES 1 : 6, 7.

No. 24.

15 December 1906.

11de Jaargang.

Aan de Ouderlingen en Heiligen der Europeesche Zending.

Den 28sten November, drie jaren geleden, landde ik te Liverpool en werd door President Francis M. Lyman en mede-arbeiders in het hoofdkantoor verwelkomd. Het is nu 35 maanden geleden, sedert ik het presidentschap der Europeesche Zending aanvaardde. De tijd is snel voorbijgegaan. Ik ben druk bezig geweest, en heb mij in mijn werk ten volle verblijd. De Zending was in een uitmuntenden toestand, en ik heb getracht den voortreffelijken staat, door mijn voorganger achtergelaten, te handhaven.

Met groot genoegen heet ik Ouderling Charles W. Penrose welkom als mijn opvolger, en draag ik de zaken der Zending aan hem over. De Ouderlingen toonen een geest van vastberadenheid en vlijt en een groote liefde voor hun werk.

De voornaamste gebeurtenis gedurende mijne zending, waarvoor ik dankbaar ben, is het bezoek van den President der Kerk aan de Europeesche Zending, voor het eerst sedert deze gegrond werd. Het bezoek van President Joseph F. Smith en gezelschap was een oorzaak van blijdschap voor de Zendelingen en de Heiligen, en heeft veel goed gesticht. Het is mijn ernstig gebed, dat hij zal terugkomen, en dat zijn verblijf van langeren duur zal zijn, zoodat hij meer bepaald de verschillende deelen der Zending kan bezoeken.

Sedert mijne aankomst zijn 916 Zendelingen te Liverpool ingeschreven.

In Januari 1904 werd het eigendom, gelegen Holly Road, 10, aangekocht tot Zendings-hoofdkwartier. Het was een groote verbetering boven het oude Islington, 42. In November 1906 werd een degelijk

tehuis, het Durham House, gelegen Edge Lane, 295, gekocht, hetgeen door President Joseph F. Smith tijdens zijn bezoek werd goedgekeurd. Hij gaf ook opdracht om het hoofdkantoor te Londen na te zien en te repareren - tot groote voldoening van de Londensche zendingen.

Den 23sten October 1904 werd een mooie vergaderzaal te Stockholm, Zweden, ingewijd. Dit was het vierde degelijke eigendom in de Scandinavische Zending. Die Zending is later verdeeld, waarna Denemarken en Noorwegen de Scandinavische Zending vormden, terwijl Zweden alleen de Zweedsche Zending is genoemd. De Zwitsersche Zending en de Deutsche Zending werden tot een gevormd, en genoemd de Zwitsersch-Deutsche Zending, waarover Ouderling Serge F. Ballif nu presideert. President J. W. Booth, van de Turksche Zending, en zijne mede-arbeiders verblijden zich over het ontvangen van het Boek van Mormon in de Turksche taal.

Ik heb slechts woorden van de hoogste waardeering en dank voor mijne medewerkers in het kantoor te Liverpool, en voor al de Zendings- en Conferentie-Presidenten, die onder mijn bestuur gearbeid hebben. Ik ben hun zeer dankbaar, en voor hunnen onvermoeiden ijver en hunne naarstigheid in het verspreiden van het Evangelie dank ik hen hartelijk. Mijne werkzaamheden zijn voornamelijk tot de Britsche Zending bepaald geweest. Er heeft in de Europeesche Zending een groote toename plaats gehad in het werk door de zendingen gedaan, in het verspreiden van traktaten en boeken, het bezoeken van de huizen van vreemdelingen en het verkrijgen van gesprekken betreffende het Evangelie

. Ik beschouw het bezoek van President Joseph F. Smith, de inwijding van het kerkgebouw te Stockholm, en de conferentiën te Liverpool, Rotterdam, Londen, Zurich en Bradford gehouden, als de gewichtigste dagen van mijne zending. In al deze vergaderingen was er een opmerkelijk rijke uitstorting van den Heiligen Geest. Den dag na het houden onzer priesterschapsvergaderingen te Bradford schreef ik aan mijne moeder, en zeide o. m.: „Onze conferentie-vergaderingen op Zondag te Bradford, en de priesterschaps-vergaderingen op Maandag waren de genotvolste van mijn leven. Inderdaad heb ik nooit grooter genoegen in andere vergaderingen ondervonden, uitgezonderd in die welke gehouden zijn bij de inwijding van de Tempelen te Manti en te Salt Lake City. Persoonlijk kan ik mij, wat mijn eigen prediken betreft niet herinneren, dat ik ooit zooveel van den geest des Heeren heb gevoeld als gedurende de laatste minuten van mijne rede in onze laatste priesterschapsvergadering. Het was met de grootste moeite dat ik mij kon weerhouden van door mijne gevoelens overmand te worden en te weenen als een kind. Evenwel stortte ik vele tranen gedurende mijne toespraak. Patriarch George Larkin, van Ogden, deelde ons mede dat de priesterschapsvergadering die hij juist na de laatstgehouden Algemeene Conferentie te Salt Lake City had bijgewoond, zonder uitzondering

de heerlijkste priesterschapsvergadering was die hij ooit had bijgewoond. Hij zeide dat de Heere Zijne macht in wonderbare mate op President Joseph F. Smith en op President Francis M. Lyman deed rusten, en dat de rijkelijke uitstorting van den Geest des Heeren wonderbaar was. Broeder Larkin sprak het openingsgebed in onze priesterschapsvergadering en wees op die van Salt Lake City en de kostbare zegeningen des Heeren, en smeekte onzen Hemelschen Vader ernstiglijk, om dergelijke zegeningen op onze vergaderingen te Bradford uit te storten. Zijn gebed werd gehoord en verhoord. Ik had ernstig gebeden dat onze vergaderingen mochten gezegend zijn, en had gehoopt op even goede bijeenkomsten als die wij te Londen, te Rotterdam en te Zurich genoten hadden. Ik gevoelde, dat ik reeds tevreden zou zijn, indien onze vergaderingen een weinig minder goed zouden zijn als die van Rotterdam en Zurich, maar de Heere heeft ons overvloediger gezegend dan in die vergaderingen." Ouderling Nephi Anderson schreef in de *Millennial Star* over de Conferentie te Bradford: „Er zijn in het leven van mannen en vrouwen ondervindingen, die moeilijk te beschrijven zijn; er zijn tijden, wanneer woorden zwakke, armoedige voertuigen zijn tot het overbrengen van hetgeen de ziel weet en gevoelt; er zijn gelegenheden, wanneer het hart met de liefde Gods vervuld is — vervuld tot overvloeiens, doch hetgeen door de tong of de pen slechts op een gebrekkige wijze zou kunnen in woorden gebracht worden — alzoo waren de vergaderingen der Conferentie van de Zendingen der Britsche Zending, onlangs in de stad Bradford gehouden.”

Een van de aangename bijzonderheden van vele der conferentiën in Groot-Brittannië gehouden, was het uitmuntende zingen van Ouderling Edwin F. Fout en zijne dochters Nannie, Maggie, Grace en Hazel. In de Rotterdamsche en Zurichsche conferentiën werd de mooie zang van Broeder Willard Andelin en Zuster Arvilla Clark zeer gewaardeerd. Te Zurich werd de conferentie opgeluisterd door het voortreffelijke pianospelen van Ouderling Spencer Clawson Jr. Zuster Clark en Broeder Clawson waren beiden te Bradford aanwezig, hetgeen er veel toe bijdroeg om die conferentie genoeglijk te maken.

Gedurende mijn presidentschap heb ik een aantal reizen gemaakt door de Zwitsersch-Duitsche, de Nederlandsch-Belgische, de Scandinavische, en de Zweedsche Zending, alle tot mijn blijdschap. Den 4den Juli 1906 hadden wij, terwijl wij te Stockholm waren, het genoegen om met Koning Oscar van Zweden te spreken, die ons zeer vriendelijk behandelde.

Ik acht dat de benoeming van Ouderling Penrose tot het presidentschap van de Europeesche Zending eene inspiratie is geweest. Meer dan zes-en-een-half-miljoen pagina's van zijne geschriften zijn gedurende de laatste elf maanden in de Britsche Zending verspreid. Wij hebben tonnen van zijne „Stralen van Levend Licht” gedrukt, en deze traktaten

zijn ook in andere deelen der Europeesche Zending op groote schaal verspreid geworden. Ik feliciteer hem, nu hij — na tien jaren lang als reizend zendeling gearbeid te hebben alvorens hij naar Utah verhuisde, en daarna twee zendingen in dit land vervuld te hebben — terugkeert als President van de Europeesche Zending, door God met de eer bedeeld om een der Apostelen van onzen Heere en Meester Jezus Christus genoemd te worden. Ik bid ernstig, dat er gedurende zijn presidentschap een rijke oogst zielen moge worden gevonden.

Vier zendelingen zijn gedurende mijn presidentschap in de Zending overleden. Terwijl smart de harten hunner geliefden onvermijdelijk moet vervullen, hebben zij aanspraak op de vertroosting van onzen Vader in den hemel, en hebben die ongetwijfeld ontvangen. De wetenschap dat hunne geliefden het leven in den dienst des Heeren hebben nedergelegd, en dat zij zalig zijn en als martelaren zullen gekroond worden, moest altijd een bron van troost en versterking zijn voor hen die aldus beroofd zijn geworden. Mijn innig gebed tot God is, dat Hij hen mogen zegenen en troosten, en helpen om zóó te leven dat zij eene eeuwigheid der vreugde met hunne dierbaren, die hen zijn voorgegaan, mogen ontvangen.

Ik, en diegenen van mijn gezin, die met mij zijn, zullen huiswaarts keeren met toegenegenheid, liefde en zegening in onze harten, voor al de Zendelingen en Heiligen met welke wij bekend zijn geworden, en met gebeden voor hun voortdurende voorspoed en geluk. Onze onder- vindingen gedurende de laatste drie jaren zullen door onzen ganschen levensloop in aangename herinnering blijven, en het is onze oprechte wensch dat de vriendschapsbanden hier gesmeed, tot in de eeuwigheid mogen bestaan. Ik geef nog eens uitdrukking aan mijne liefde en zegeningen voor al de Zendelingen en Heiligen der Europeesche Zending. Ik hoop eenmaal het voorrecht te hebben, om velen van de Heiligen in het land Zion te begroeten, en ook om in de toekomst naar Europa terug te komen, en er nog velen meer te leeren kennen.

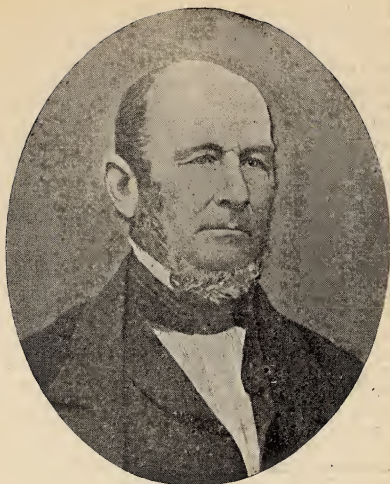
HEBER J. GRANT.

Liverpool, 1 December 1906.

„HOLLANDERS-CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY”.

Ouderling Frank I. Kooyman schrijft ons: „Tot mijn leedwezen ontdek ik, dat ik verzuimd had Bro. G. J. S. Abels in mijn verslag van de Hollandsche Conferentie te noemen. Hij was een der sprekers en weidde eenigszins uit over het „emigreeren” der Heiligen, dat een verdunning der vertakkingen in Holland ten gevolge heeft, en het voor de zendelingen moeilijker maakt. Hij wees verder op het feit, dat de Hollanders in het algemeen in Utah een voorbeeldig leven leiden.”

(Zie „Ster” 1 Nov. j.l.)

PRESIDENT HEBER C. KIMBALL.

Heber C. Kimball werd den 14 Juni 1801 te Sheldon, Vermont, Ver. St., geboren, en verhuisde met zijns vaders gezin naar den Staat New-York, toen hij tien jaren oud was.

Als jong man sloot hij zich bij de Baptisten-kerk aan; maar kort daarna kwamen eenige Ouderlingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen in zijne buurt, en hoorde hij het Evangelie. Hij werd in April 1832 gedoopt, en nam van stonde aan een werkzaam deel in de Kerk. In hetzelfde jaar ging hij naar Kirtland om den Profeet te bezoeken, en het volgende jaar verhuisde hij naar Kirtland. Van dezen tijd af aan was hij met het werk van de Kerk nauw verbonden, en was te midden van al de beproevingen dier eerste jaren een trouwe verdediger van den Profeet Joseph. Toen het koor der Twaalf Apostelen voor het eerst werd georganiseerd, werd hij er toe geroepen om een hunner te zijn. Dat was den 14den Februari 1835.

In 1837 zeide de Profeet Joseph tot hem: „Broeder, de Geest des Heeren heeft tot mij gesproken: Laat mijn dienstknecht Heber naar

Engeland gaan en er mijn Evangelie verkondigen, en de deur der zaligheid vóór die natie openen." Deze roeping was voor hem eene beproeving. Hij beweerde dat hij een man van stamelende spraak was, geheel tot zulk werk ongeschikt. Zijne zwakheid gevoelende om zulk eene zending te ondernemen, vroeg hij den Profeet of Brigham Young hem kon vergezellen. „Ik wensch dat Broeder Brigham bij mij zou blijven,” was het antwoord, „want ik heb een ander werk voor hem”.

Ouderling Kimball landde in Juli 1837 te Liverpool, en begaf zich met zijne mede-arbeiders naar de stad Preston, waar het zendingswerk werd begonnen. De geschiedenis van die eerste dagen zou een boek vullen. Na elf maanden keerde Ouderling Kimball naar huis terug, maar in dien tijd hadden zij bijna 1500 personen gedoopt en hen in vertakkingen van de Kerk georganiseerd.

In 1840 kwam hij naar Engeland terug op een tweede zending, en in gezelschap van Brigham Young. Na zijn terugkeer woonde hij te Nauvoo, en toen de Heiligen die stad verlieten, was hij een hunner leidlieden in de westwaartsche marsch. Toen Brigham werd aangenomen als President van de Kerk, werd Apostel Kimball gekozen tot zijn Eersten Raadgever, en deze plaats bekleedde hij tot zijnen dood te Salt Lake City, den 22sten Juni 1868.

President Kimball had een waardig voorkomen; hij was zes voet lang, en sterk gebouwd. Zijne doordringende oogen schenen tot in de ziel zelve te zien en de gedachten van het menschelijke hart te lezen.

Hij was breed en edelmoedig van beginselen, goed voor de weduwe en den wees, en bemind door zijne mede-Apostelen en door al de Heiligen. Hij had al de karaktertrekken van een eerlijk man.

Zijne speciale gave des Geestes was die van profetie. Zijne voorspellingen en hare vervulling zouden een lang hoofdstuk vormen, en van het grootste belang. Toen de Heiligen zich te Commerce, Ill., gingen vestigen, en hoewel zij door de goede menschen van Illinois met open armen ontvangen werden, blikte Apostel Kimball over de schoone ligging en zeide op een verdrietigen toon: „Dit is een schoone plaats maar geen blijvende rustplaats voor de Heiligen.” Sidney Rigdon ergerde zich over deze voorstelling, maar hare vervulling is te goed bekend om hier weder verhaald te worden. Toen ontbering de Heiligen te Salt Lake City drukte, en duizend mijlen hen van eenig handelspunt scheidde, stond President Kimball in den Tabernakel op en profeteerde dat kleederen en andere goederen, binnen minder dan zes maanden, op de straten van Salt Lake City goedkooper zouden verkocht worden dan te New-York. Dit verwonderde het volk. Een van zijne broeders zeide, na de vergadering, dat hij het niet geloofde. „Ik geloofde het ook niet,” zeide Broeder Kimball, „maar ik heb het gezegd, en het zal gebeuren.” Niemand kon begrijpen, hoe de vervulling dezer profetie mogelijk was. Zes maanden waren echter niet voorbijgegaan, toen

groote treinen emigranten, brandende van de goudkoorts, van het Oosten kwamen en de stad binnentrokken, en ongeduldig zijnde om de glinsterende goudvelden van Californië te bereiken, hunne goederen op de straten voor minder dan de prijzen van New-York verkochten, en aldus de profetie van President Heber C. Kimball meer dan letterlijk vervulden.

Mill. Star.

In verband met bovenstaand artikel wijzen wij op twee onderzochtingen van President Kimball, beschreven in de „*Ster*” van 15 Nov. 1905, onder den titel „Een merkwaardig Visioen”, en in het nummer van 1 Febr. 1906, „Een kostbare Oogst betwist.”

DE DOOD DER APOSTELEN.

De laatste les van 1906 in de Eerste Middelbare Afdeeling onzer Zondagscholen in de Zending heeft tot onderwerp: „de dood der Apostelen”. Tot hulp voor het bereiden dier les, en tot algemeene inlichting geven wij hier voor zoover wij konden nasporen het jaar aan, waarin zij gestorven zijn, en de wijze waarop zij tot hun einde zijn gekomen. De meesten der vroegere apostelen hebben een geweldadigen dood ondergaan. De inlichting is geput uit de geschiedenis, en gedeeltelijk uit de overlevering der eerste eeuwen.

Jakobus, de oudere, een broeder van Johannes, en zoon van Zebedeus, werd op bevel van Herodus Agrippa met het zwaard gedood. (Hand. 12 : 2). Dit geschiedde in het jaar 44 A. D.

Filippus werd waarschijnlijk in het jaar 52 gekruisigd te Hiërapolis in Phrygie.

Bartholomeüs: tegelijk met Filippus gekruisigd. — Hieromtrent verschillen de berichten. Sommigen meenen na te kunnen gaan, dat hij te Urbanapolis, in Indië, den martelaarsdood heeft ondergaan, met het hoofd naar beneden gekruisigd zijnde. En er zijn wederom andere gronden om aan te nemen, dat hij levend gevild is geworden.

Mattheüs, de tollenaar: in het jaar 60 met een strijdbijl gedood.

Jakobus, de jongere, een zoon van Alfeüs, werd doodgeslagen in het jaar 62.

Jakobus, bijgenaamd de Rechtvaardige, een broeder des Heeren (zie Gal. 1 : 19) werd op bevel van den hoogepriester Ananus te Jeruzalem van de hoogte des tempels afgeworpen en gesteenigd. Dit was in het jaar 62.

Paulus werd in het jaar 66 op last van den Keizer Nero te Rome onthoofd.

Petrus, of Simon Petrus, die na het vertrek van den Heiland aan het hoofd van de Kerk heeft gestaan, werd omtrent het jaar 66 te

Rome op last van den Keizer Nero gekruisigd. Op zijn verzoek werd hij met het hoofd nederwaarts gekruisigd.

Lebbeüs, toegenaamd Thaddeüs, werd omtrent het jaar 72 met pijl en boog doodgeschoten.

Barnabas: door de Joden gesteenigd in het jaar 73.

Simon Kananites: in het jaar 74 gekruisigd.

Andreas, de broeder van Petrus, kwam tot zijnen dood, gebonden aan een kruis, dat opgesteld was als een X, te Patras in Achaje.

Thomas werd met een lans doorstoken.

Om deze lijst meer volledig te maken, zij gezegd dat de Apostel Johannes, de geliefde, de Openbaarder, volgens een gesprek tusschen Jezus en Petrus, opgeteekend in Joh. 21 : 21, 22, het voorrecht schijnt verkregen te hebben om te vertoeven totdat Zijn Meester zou terugkomen, hetgeen bevestigd wordt door eene openbaring aan den Profeet Joseph Smith gegeven. (Leer en Verb. 7.)

Judas Iskarioth, een der eerste twaalf apostelen, die door het verraad-plegen tegenover zijnen Heer en Meester, van de gemeenschap met de Kerk en van het apostelschap verviel, beging, door wroeging en vertwijfeling gekweld, zelfmoord door zich op te hangen. (Matth. 27 : 5; Hand. 1 : 16—18.)

DE ONDERLINGE-ONTWIKKELINGSVEREENIGINGEN.

Onderwerp voor Woensdag 19 of Donderdag 20 December.

HET 6DE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing: De Kerk in de vroegere en in de laatste Dagen. (Dr. Talmage's Lecture 11, tot paragr. 13.)

2de Lezing: Het bestuurstelsel in de herstelde kerk. (Het overige van Lecture 11.)

Onderwerp voor Woensdag 26 of Donderdag 27 December.

HET 7DE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing: Geestelijke Gaven. (Dr. Talmage's Lecture 12, tot Paragraaf 17.)

2de Lezing: Droomen en Visioenen. (Het overige van Lecture 12).

Onderwerp voor Woensdag 2 of Donderdag 3 Januari

HET 8STE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing. De Bijbel. (Dr. Talmage's Lecture 13, tot Paragr. 19.)

2de Lezing. Het Nieuwe Testament. (Het overige van Lecture 13.)

?

Een bladvulling wilt gij gaan schrijven,

Hier voor dit slecht gevulde blad?

Och, — 'k zou het maar wit laten blijven!

Daar wordt genoeg papier beklad.

DE G.

DE STAR.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

GROETENIS.

Door het Eerste Presidentschap geroepen, ben ik wederom in mijn geboorteland, om in het groote werk door den Heere op aarde begonnen in de laatste bedeeing des tijds, behulpzaam te zijn. Dit is mijn derde zending in Europa, sedert ik mijn tehuis in de valleien der bergen heb gevestigd, — behalve tien jaren die ik eerst besteed heb als reizend zendeling. Ik ben dankbaar voor mijne veilige en voorspoedige reis over land en zee, en voor de beschermende hand des Almachtigen, die op mijne reis duidelijk openbaar is geweest.

President Heber J. Grant opvolgende in het opzicht over de Europeesche Zending, inbegrepen de Turksche, en de Zuid-Afrikaansche Zending, en de redactie en uitgave van de *Millennial Star*, gevoel ik het gewicht van de verantwoordelijkheid, die op mij gelegd is, maar ik ben grootelijks aangemoedigd door het werk dat onder zijn beheer is volbracht. Ik vind in het zendingsveld een schare edele, ijverige, ernstige en toegewijde broederen, die in de plichten van hunne roeping goed opgeleid zijn. Zij zijn geen luiards. Hun is de waarheid geleerd dat bestendig werk goed is voor hunne lichamelijke gezondheid en hun geestelijken invloed. De wijze van het verspreiden der geschriften van de Kerk op ruime schaal heeft veel gedaan ten opzichte van het zaaien van het Evangelie-zaad, en dit zal voorzeker eenmaal een rijken oogst zielen voor het Koninkrijk Gods opleveren. De vooruitzichten schijnen, beide voor de Britsche Eilanden en het Vasteland, schoon te zijn en aan te toonen dat de tijd nabij is wanneer zij die in dit groote werk arbeiden, hunne sikkelen zullen kunnen uitzenden om te maaien.

Ik heb behoefte aan de ondersteuning, het vertrouwen en de gebeden der getrouwe werkers in de bediening, der Zendings- en Conferentie presidenten, en van al de zendelingen en leden van de Kerk in deze landen. Zij zijn geroepen om arbeiders in den wijngaard te zijn, en er moet eenheid van geest en poging zijn om het oogmerk te bereiken. Laat ons voor elkander bidden en elkander helpen.

Het routine-werk van het verspreiden van traktaten en het verkoopen en uitleenen van de geschriften van de Kerk is een uitstekend middel tot het bereiken van waarheidlievende zielen, en om hen persoonlijk in de dingen van het Koninkrijk te onderwijzen. Dit doel behoort in het oog gehouden te worden en bereikt te worden door naarstigheid, geloof, goed voorbeeld en, zooveel mogelijk, door persoon-

lijke gesprekken ten huize der onderzoekers. Het prediken, in zalen of op de straten, is noodig en is een plicht van de Ouderlingen, maar het werk in de gezinnen moet er bijgevoegd worden om de bekeering en den doop van de menschen teweeg te brengen. Bovenal hebben wij de ingeving en leiding van den Geest Gods noodig, die ons zal besturen en leiden, indien wij er naar trachten en naar zijne influisteringen luisteren. Vastgestelde regelen beantwoorden niet altijd aan het doeleinde, want omstandigheden en gelegenheden voor het invoeren van het plan tot zaligheid verschillen grootelijks, en iedere dienaar Gods behoort eene ziel te bezitten, die gereed is om goddelijke inspiratie te ontvangen.

Ik hoop dat ik in het raken der harten en het besturen der werkzaamheden mijner broeders evenzeer zal slagen als mijn voorganger President Grant, en hoop dat hetzelfde gevoel van broederschap en gehechtheid dat onder de Zendingen en Heiligen onder zijn bestuur heeft bestaan, zal voortduren en zoo mogelijk zal toenemen. Ik dank den Heere voor de gelegenheden mij geschonken om mijne stem te verheffen, en met Zijn volk hier deel te nemen in het bevorderen van Zijn heerlijk werk, en smeeke over hen overal Zijne dierbaarste zegeningen af.

Ik wensch dat de „*Star*”, die zoo vele jaren hare schitterende stralen reeds uitgezonden, zal voortgaan om met haren gewonen glans te schijnen, en dat zij de ondersteuning van de Heiligen tehuis en in den vreemde zal genieten. Ik verzoek om artikelen van de Ouderlingen, en met de bewame hulp voor de redactie reeds aanwezig, hoop ik deze lichtgeefster te doen zijn zooals zij behoort te zijn als een standaard des Evangelies en als eene bron van vreugde, licht en troost voor het volk Gods.

Hopende de verschillende Conferentiën en Zendingen te bezoeken en te helpen, en biddende dat de weg moge geopend worden tot het uitbreiden van het werk in andere deelen der aarde, aanvaard ik mijne werkzaamheden op het oostelijke halfrond met blijdschap en erkentelijkheid tot den Gever van al het goede. Vrede ruste op de Heiligen, en moge het licht des Heeren de duisternis die over de natiën hangt, verdrijven, en den grooten Dag van het Duizendjarig Rijk aankondigen, die nu over de wereld opgaat.

CHARLES W. PENROSE.

EEN GOED MAN. — Een goed man aanbidt God met al de oprechtheid en al het geloof zijns harten, betaalt zijne tienden, betaalt zijne rechtvaardige schulden zooveel als hij kan, is nauwkeurig ten opzichte van het aangaan van schulden, leeft goed maar voorzichtig, en heeft doorgaans iets te geven voor liefdadige doeleinden.”

ORSON HYDE.

OEFENT U IN DE DANKBAARHEID.

Wij hooren somtijds dat de Heiligen zich beklagen, dat sommige zendingen die van hunne zendingen zijn teruggekeerd, en beloofd hebben hun te schrijven, hebben nagelaten zulks te doen. Indien dat waar is zoo is het te betreuren. De Ouderlingen behooren geene beloften te maken om te schrijven, tenzij zij het ook zullen doen.

Indien het als een fout of zwakheid van den Ouderling, die er aan schuldig is, beschouwd wordt, wat moeten wij dan denken van broeders en zusters die vertrekken en maanden laten voorbijgaan zonder een woord aan hunne geliefden, vrienden en familieleden in het Vaderland te schrijven. Wij hebben van gevallen gehoord, waar ouders voor drie of vier maanden, en soms langer, geen enkelen brief van een zoon of dochter ontvangen hebben. Kan een plichtvervullend en gehoorzame zoon of dochter zoo ondankbaar en vergeetachtig zijn, om liefdevolle ouders, die zoo veel voor hen gedaan hebben, maanden te laten wachten op een kort briefje, dat in vijftien minuten zou kunnen geschreven worden? Er is volstrekt geen verontschuldiging voor zulke zorgeloosheid en allen die zich er aan overgeven, zijn zwak en behooren er zich van te bekeeren.

Het gebod is dat men zijn vader en zijne moeder moet eeren, en alle goede kinderen zullen van iedere gelegenheid gebruik maken om voor hetgeen die trouwe ouders voor hen gedaan hebben, hunne erkentelijkheid te bewijzen door alles te doen wat mogelijk is, om hen gelukkig te maken en hun gelukkige dagen op aarde te bezorgen.

In verband hiermede dringt zich een andere gedachte op. Wij hooren allen zoo te leven, dat andere menschen vertrouwen in ons zullen stellen en aan onze oprechtheid geloof zullen hechten. Een groot onrecht is den Hollandschen Heiligen aangedaan door eenigen onder hen, lichtzinnige personen, die zeer weinig beginselen hebben en op wie men geen vertrouwen kan stellen, die hun woord breken en hunne eerzaamheid veil hebben voor eenige dollars. Men beweert dat men zich op Hollanders niet kan verlaten en dat zij weinig om hun woord geven, en het gansche volk wordt verkeerd beoordeeld als gevolg van de handelingen van enkele onbetrouwbare personen.

Wij zouden alles moeten doen, wat wij kunnen, om dezen verkeerden indruk uit te wischen. Wij moeten zóó leven, dat de menschen zich op ons kunnen verlaten, en wij moeten trachten ons woord zoo zeker te maken als ons pand. Broeders en zusters in Zion, schrijft aan uwe ouders, uwe bloedverwanten en vrienden in uw geboorteland, en doet het geregeld. Ontwikkelt de goddelijke eigenschap van dankbaarheid, en laat de wereld weten dat men er op kan vertrouwen, dat de Hollanders „hun woord houden.”

Een groot denker heeft gezegd:

„Geen goede daad, die in de wereld verricht wordt, sterft ooit. De wetenschap geeft ons te kennen dat geen stofdeeltje ooit kan vernietigd worden, dat geene kracht ooit ophoudt, nadat zij in werking is getreden; maar zij gaan door een menigte van immer afwisselende veranderingen. Iedere goede daad aan anderen bewezen, is een groote kracht die een eindeloozen polsslug in beweging zet door tijd en eeuwigheid. Wij mogen het wellicht niet weten, wij mogen misschien nooit een woord van dankbaarheid of erkentelijkheid hooren, maar zij zal in een anderen vorm, zoo natuurlijk, zoo volmaakt, zoo onvermijdelijk als de echo den klank beantwoordt, tot ons terugkomen. Misschien niet wanneer, hoe of waar wij het verwachten; maar op zekeren tijd, wijze en plaats komt zij terug, zooals de duif die Noach uit de ark zond, terugkeerde met het groene blad der openbaring.

„Laat ons de dankbaarheid in den ruimsten zin en in hare schoonste beteekenis opvatten, dat wanneer wij een vriendschapsbewijs ontvangen wij schuldenaren zijn, niet slechts aan één man, maar aan de gansche wereld. Daar wij de gerieflijkheden, de vreugden, den troost en de zegeningen des levens iederen dag aan duizenden verschuldigd zijn, laat ons ook beseffen dat het slechts is door goedheid tegenover allen dat wij kunnen beginnen met de schuld tegenover één persoon te dekken, laat ons beginnen om dankbaarheid te maken tot de atmosfeer van ons gansche leven, en tot een bestendige uitdrukking in uitwendige handelingen inplaats van slechts in de gedachten. Laat ons de afschuwelijke lafheid en onrechtvaardigheid van de ondankbaarheid inzien, niet om ze te streng te veroordeelen, maar om ze in de eerste plaats geheel uit ons eigen leven te verbaanen, en om ieder uur van ons leven de aangename warmte der dankbaarheid te doen uitstralen.”

N.

UIT DE ZENDING.

Ouderling A. Bragonje, van Ogden, Utah, zond ons den naam van een nieuwen intekenaar voor de „Ster”. Broeder P. J. Lammers, van Ogden, desgelijks een.

Ouderling Geo C. Mathews verkocht in de maand November 355 boekjes en Jos. A. Kingdon 335. Beiden zijn in de stad Amsterdam werkzaam.

Ouderling G. E. Abel Jr., die met Ouderling J. Roghaar te Delfzijl en omstreken werkt, verkocht in eene week 63 boekjes. Br. Abel is slechts 5 weken geleden in de zending aangekomen, en moest nog één begin maken met het leeren der Hollandsche taal.

In de eerste Wijk der Amsterdamsche Gemeente is Zondag 9 December een zangkoor georganiseerd, met Broeder Frans Wiegel als dirigent, en Broeder M. H. Blom als organist. Het doel van het oprichten van dit koor is om dienst te doen in de vergaderingen.

Ouderling J. Roghaar meldt, dat er Zondagavond 8 dezer, 15 vreemdelingen in de vergadering te Delfszijl waren. Hij zegt: „De predikanten worden wakker; maar het volk wordt ook wakker en openbaart een verlangen om te onderzoeken hetgeen van de lippen hunner voorgangers komt.”

Wij wenschen den belanghebbenden in het Zondagschoolwerk mede te deelen, dat de handleidingen voor de studien voor 1907, der verschillende klassen, volgens den cursus voor iedere Afdeeling (uitgezonderd de Theologische Klas) in het bijzonder aangewezen door het Hoofdbestuur van de Zondagscholen onzer Kerk, gereed zijn en aanstonds kunnen besteld worden. Voor de Theologische Afdeeling werd besloten om het handboek voor de studien van 1906 (Leerstellingen van de Kerk), dat te veel materiaal bevatte om in één jaar te behandelen, verder in gebruik te nemen in 1907. Dit boekje kost 15 cent. De lessen voor de Eerste- en Tweede Middelbare Afdeelingen zijn vervat in een boekje dat 5 cent kost; en de lessen der Lagere Afdeeling en van den Kinder-garten zijn vervat in een ander boekje, dat eveneens tegen den prijs van 5 cent verkrijgbaar is.

WAT ZULLEN WIJ ETEN, EN NIET BEDROGEN WORDEN?

De volgende fabel is satiriek ten opzichte van de hedendaagsche wijd-verspreide gewoonte van vervalschen van eetwaren.

„Vier vliegen hadden honger. De eerste liet zich neer op eene bijzonder smakelijke worst, en at een hartig maal. Maar zij stierf weldra aan ontsteking der ingewanden, want de worst was vervalscht met aniline-kleursel. De tweede vlieg nam een bloem-ontbijt, en bezweek direct aan het samentrekken der maag, als een gevolg van de buitensporige hoeveelheid aluin, waarmede de bloem vervalscht was. De derde leschte haren dorst aan de melkkan, waarna hevige krampen haar gestel in stuiptrekkingen wierp, en zij gaf den geest, als slachtoffer van de vervalsching met kalk. Dit ziende, mompelde de vierde vlieg tot zichzelf, „Hoe gauwer het voorbij is, hoe gauwer ik in slaap ben”, en sprong op een nat vel vliegenpapier, waarop een doodshoofd was afgebeeld en het opschrift te lezen stond, „Vliegengif”. Het einde van haren zuiger in het vocht stekende, dronk zij naar hartelust, en werd bij iedere teug flinker en aangenamer gestemd, hoewel zij uitzag naar haar laatste oogenblik. Maar zij stierf niet. Integendeel, zij was voorspoedig en werd dik. — Zelfs het vliegengif was vervalscht.”

DE ZENDING ELDERS.

Te Springer, N.C. (Ver. St.) is het fundament van een kerkgebouw gelegd, dat de Heiligen van die plaats zijn begonnen te bouwen.

Zuster Ada Cooper, van Wagner, S. C. (Ver. St.) bericht dat zij van hare blindheid is genezen door de zalving en het opleggen der handen van de Ouderlingen.

Een jaar geleden werden de zendelingen uit Wanchula, Florida (Ver. St.) uitgedreven. Maar, door de welwillendheid van den burgemeester en het hoofd der gendarmen, doen zij nu een goed werk in die plaats.

De „Stern” neemt een bericht over uit een ander blad, luidens hetwelk een lid onzer Kerk, namens Samuelson, in het district Aarhus in Denemarken gekozen is geworden tot een zetel in de Kamer van Volksvertegenwoordigers te Kopenhagen.

Na eene lezing te Allantown, New-York, gehouden door den heer V. S. Peet, die meermalen in de „Ster” is genoemd, maakten de zendelingen zich tot vrienden, den predikant der Bap isten, den burgemeester en den redacteur van het plaatselijke dagblad.

Het Boek van Mormon is door Ouderling F. F. Hintze in de Turksche taal overgezet; de eerste uitgave er van is nu gedrukt en in de Turksche Zending van de Kerk aangeland, waar het door de handen van den censor der Turksche Regeering is gegaan en tot verspreiding in het domein aangenomen. Het drukken van het boek is te Boston geschied, onder toezicht van Ouderling Hintze.

Den 8sten Nov. werden te Sunderland, Engeland, gedoopt 10 personen; te Nuneaton, Engeland, 11 Nov., 8 personen; te Liverpool, 13 Nov., 10 personen; te Bradford, 17 Nov., 9 personen; te Belfast, Ierland, 7 personen; en te Blackburn, 25 Nov., 7 personen. In laatstgenoemde plaats zijn dit jaar 25 nieuwe leden aangeworven.

Te Leeds, Engeland, werd Zondag 11 Nov. eene Conferentie gehouden waar in de avond-vergadering omtrent 700 hoorders tegenwoordig waren.

President Joseph W. McMurrin, een der Eerste Zeven Presidenten der Zeventigers, zeide in eene rede, 25 Nov. in den Tabernakel te Salt Lake City gehouden, dat er gedurende de voorafgaande week tusschen 300 en 400 zendelingen waren vertrokken om onder verschillende volkeren te arbeiden. Deze mannen, zeide hij, maken groote opofferingen om de blijde boodschap van het Evangelie tot de wereld te brengen. Zij verlaten hun tehuis, hunne betrekkingen en zaken, om uit te gaan en het Evangelie zonder prijs te verkondigen.

De Conferentie te Philadelphia werd den 12den Nov. gehouden. Apostel Geo A. Smith en Pres. B. H. Roberts, van de Zeventigers, bezochten haar, en hunne redevoeringen verwekten groote belangstelling. In een „gezellige samenkomst”, die aan de conferentie voorafging, zeide een Mr. Wright, van den *Liberalen Bond* in een korte rede, dat indien er meer Mormonisme in de wereld ware, zij er beter bij varen zou.

Den 14den Nov. werd de Michigansche Conferentie gehouden te Grand Rapids, eene hollandsche stad in het noordelijk gedeelte der Ver. Staten. Apostel H. M. Smith en Pres. H. Hart, van de Zeventigers, waren er aanwezig. Den volgenden dag werd de doop bediend door een onzer zendingen, en het feit dat ons de doopvont van de kerk der Zevende-dag-Adventisten tot gebruik werd aangeboden, is een blijk van de goede gezindheid der bevolking.

Pres. Alex Nibley, die deze maand gelegenheid had de vergaderingen van de Kerk te Liverpool en te Londen bij te wonen, brengt bericht dat zij goed bezocht worden en dat de zalen vol waren.

Den 22sten November vierde President Heber J. Grant met zijn gezin en vrienden zijn 50sten verjaardag. Een feestmaal werd gebruikt, waaraan ook President C. W. Penrose, Pres. Alex Nibley, Pres. J. H. Taylor (uit Luik), en anderen deelnamen. Bij deze gelegenheid, en terwijl tevens het einde van President Grant's zending in Europa genaderd was, werd hem namens de zendingen der Britsche Zending een mooi horloge aangeboden. Pres. Nibley presenteerde hem namens de zendingen der Ned.-Belg. Zending met eene schilderij, een wél-uitgevoerde copie van een van Rembrandt's beroemde portretten, en het werk van Johannes van der Meer, een onzer broederen van de Amsterdamsche gemeente. Een genotvolle dag werd doorgebracht.

Donderdag 29 Nov. kwamen de Ouderlingen en Heiligen van de Liverpoolsche Vertakking en een aantal vrienden tezamen, om een afscheidsfeest te vieren, als teekenen van hunne liefde en achting voor Pres. Grant, wiens vertrek naar Utah aanstaande was.

Pres. Heber J. Grant, met Zuster Emily Grant en hunne dochters zijn den 5den December te Liverpool sloop scheep gegaan naar New-York.

GEEN DWANG.

„Het Mormonisme dwingt niet, maar tracht ten allen tijde te overtuigen, leert, verlicht, onderwijst en noodigt, door de schoonheid, voortreffelijkheid en deugd van die heilige beginselen, welke God aan ons heeft geopenbaard, waardoor de menschen van lieverlede tot elkander getrokken worden, hunne gevoelens tot een smelten, en zij met algemeene bewilliging er toe gebracht worden om volgens de beginselen van waarheid en gerechtigheid te handelelen.

ERASTUS SNOW.

DE „STER” VOOR 1907.

De zendingen en de vrienden van de „Ster” worden verzocht om ernstige pogingen in het werk te stellen om nieuwe intekenaren te verkrijgen, die met het nieuwe jaar zullen beginnen. Het eerste nummer zal een dubbel nummer zijn (zonder prijsverhooging voor abbonés), en zal ook geïllustreerd zijn met een aantal gezichten uit Utah, en met eenige portretten, waaronder die van de broederen van het hoofdkantoor te Rotterdam en die van de tegenwoordige Conferentie-Presidenten zullen zijn. Groetenissen van het Eerste Presidentschap van de Kerk, en van gewezen Presidenten der Ned.-Belg. Zending zullen in dat nummer verschijnen; met eene beknopte geschiedenis dezer Zending zal een begin gemaakt worden en wij zullen er ons op toeleggen om van nummer tot nummer in de *Ster* te doen verschijnen een keur en keuze van het beste materiaal, in overeenstemming met het doel en streven van dit tijdschrift, en met behulp van alle middelen die in ons bereik liggen.

ONTSLAGEN.

21 November. — Ouderling Harm Bell is eervol van zijne zending in Nederland ontslagen, na twee jaren en vier en een halve maand in den wijngaard des Heeren alhier gearbeid te hebben. Hij arriveerde uit Zion den 10den Juli 1904, en heeft een jaar te Amsterdam, een jaar in de Groninger Conferentie, en den overigen tijd in de Dordrechtsche vertakking der Rotterdamsche Conferentie gearbeid.

VERPLAATSING.

Ouderling John A. Butterworth is van de Amsterdamsche Conferentie verplaatst naar de Rotterdamsche.

Ouderling James W. Johnson is verplaatst van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling Joseph C. Wade is aangewezen om in de Rotterdamsche Conferentie te arbeiden.

I N H O U D:

Aan de Ouderlingen en Heiligen der			
Europeische Zending	Blz. 369	Oefent u in de dankbaarheid	Blz. 379
„Hollanders-Conferentie te Salt Lake		Ut de Zending	„ 380
City	„ 372	Wat zullen wij eten, en niet bedrogen	„ 381
President Heber C. Kimball	„ 373	worden?	„ 382
De Dood der Apostelen	„ 375	De Zending elders	„ 382
De onderlinge Ontwikkelingsverenigingen	„ 376	Geen dwang	„ 388
Groetenis	„ 377	„De Ster” voor 1907	„ 384
Een goed Man	„ 378	Ontslagen	„ 384
		Verplaatsing	„ 384

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.